

Posudek vedoucí magisterské diplomové práce

Tereza Šafářová: **Klicperovo divadlo v Hradci Králové během působení Vladimíra Morávka**

Tereza Šafářová ve své magisterské diplomové práci navazuje na svá předchozí bádání a prohlubuje tak svou znalost hradeckého, potažmo východočeského divadelního dění. Časově vymezuje svůj badatelský zájem roky 1995–2005. V práci se postupně věnuje historii hradeckého divadla, práci Vladimíra Morávka před nástupem do Klicperova divadla a období jeho nástupu. Nejobsáhlejší kapitola (pátá) je věnována Morávkovým spolupracovníkům, tvůrčímu týmu Klicperova divadla. Diplomantka tak podává plastický a vyvážený obraz jedné divadelní instituce na sklonku a přelomu milenia. Podkapitola zaměřená na specifický fenomén hradeckého divadla – dramaturgické cykly by obstála jako samostatná. I tak, přiřazena do sekce Dramaturgie, působí sourodě.

Tereze Šafářové se podařilo vytvořit na základě získaných dílčích informací, postřehů a vhlédů síť, jež zachycuje divadelní dění během desetiletého působení Morávka na hradecké scéně. Méně zdařilý se mi jeví závěr práce, v němž se jí nedaří dostatečně zobecnit výsledky svého bádání. Z práce spíše jen vysvítá charakteristika Morávkova tvůrčího gesta v pozici principála souboru. Jedním z hlavních rysů jeho tvůrčího potenciálu je relativně krátké období uměleckého šefování, mohutné, ale krátké vzplanutí. Druhým rysem, který můžeme číst mezi řádky, je Morávkovo vnější seberámování inscenačními cykly. Je to jakési patetické vykopnutí míče, které Morávkovi umožňuje oddat se vášnivě hře.

Práce obsahuje občasné stylistické neobratnosti, překlepy nebo chybějící či přebývající čárky. Někdy jsou informace zbytečně opakovány (viz např. zmínky o rekonstrukci hradeckého divadla na počátku 90. let 20. stol.), čímž jim autorka ubírá na důležitosti. Práce je psána klidným, kultivovaným stylem, který si čtenáře podmaňuje. Obsahuje rozsáhlou přílohovou část, která zahrnuje soupis repertoáru daného období a reprezentativní počet fotografií významných osobností a inscenací divadla.

Tereza Šafářová pracovala soustavně, průběžně a samostatně. Díky tomu bylo možné během našich společných konzultací kontinuálně zpřesňovat téma a oblast výzkumu. I proto vřele doporučuji práci k obhajobě.

Praha, 19. 1. 2020

doc. Mgr. Martina Musilová, Ph.D.